

În temeiul Decretului Președintelui României nr. 509/2009 privind numirea președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
În temeiul dispozițiilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 12 alin. (1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, precum și ale art. 26 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 12 martie 2009, reclamanta S.C. Romtelecom S.A. (denumită în continuare *Romtelecom*), cu sediul în București, Str. Gârlei nr. 1B, sector 1, a înaintat Autorității Naționale pentru Comunicații¹ (*ANC*), în temeiul dispozițiilor art. 5 și 6 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, o sesizare împotriva pârâtei S.C. Vodafone Romania S.A. (denumită în continuare *Vodafone*), cu sediul în București, Piața Charles de Gaulle nr. 15, sector 1, solicitând prin aceasta obligarea pârâtei la

¹ La data de 19 martie 2009, ca urmare a desființării *ANC*, funcțiile, obiectivele și atribuțiile acestei instituții publice au fost preluate, în calitate de succesor legal universal, de către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (*ANCOM*), în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

încheierea unui act adițional la acordul de interconectare nr. 204/01/5931/15.08.2006 încheiat între părți, care să stabilească condițiile în care se realizează accesul la rețeaua *Romtelecom* pentru terminarea la puncte mobile a apelurilor originate în rețeaua *Vodafone* și terminarea în rețeaua *Vodafone* a apelurilor originate la puncte mobile în rețeaua *Romtelecom*, denumit de către reclamantă Serviciul. Sesizarea a fost înregistrată la *ANC* cu nr. SC-8069/12.03.2009.

De asemenea, în temeiul art. 26 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, ca măsuri cu caracter provizoriu, *Romtelecom* a solicitat obligarea părții la menținerea accesului la rețeaua sa pentru furnizarea Serviciului, până la soluționarea litigiului pe fond prin decizie a președintelui *ANC*, iar, în situația în care, până la momentul soluționării de către *ANC* a capătului de cerere privind dispunerea de măsuri provizorii, *Vodafone* ar reține accesul acordat în vederea furnizării Serviciului, să fie obligată la redeschiderea accesului înspre și dinspre rețeaua *Vodafone*.

Pentru soluționarea sesizării sale, reclamanta a ales procedura contencioasă.

B. Desfășurarea procedurii

În temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, președintele *ANC*, prin Decizia nr. 191/2009, a numit comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *Romtelecom* și *Vodafone* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- doamna Mihaela-Alexandra MEREUȚĂ, consilier juridic, serviciul Litigii și Protecția Drepturilor Utilizatorilor, Direcția Juridică, în calitate de președinte;
- doamna Aura VASILE, consilier juridic, serviciul Litigii și Protecția Drepturilor Utilizatorilor, Direcția Juridică, în calitate de membru;
- domnul Florin-Adrian DRAGOMIR, șef serviciu, Serviciul Reglementări Tehnice Comunicații Electronice, Direcția Reglementare Tehnică, în calitate de membru;
- doamna Ana-Maria Ciurlică, șef serviciu Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică, în calitate de membru;
- doamna Andreea-Silvana Crăciun, expert, Serviciul Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică, în calitate de membru.

Având în vedere solicitarea *Romtelecom* privind dispunerea de către Autoritate de măsuri cu caracter provizoriu, părțile au fost invitate la data de 1 aprilie 2009 la sediul central al Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (*ANCOM*) din București, Str. Delea Nouă nr. 2, sector 3, pentru dezbateră măsurilor solicitate. La finalul întâlnirii, constatând că are toate informațiile necesare pentru a putea soluționa cererea reclamantei, în temeiul prevederilor art. 581 alin. (3) C. proc. civ., Comisia a amânat pronunțarea cu 24 de ore, pentru a delibera.

La data de 2 aprilie 2009, Comisia, în urma deliberării, a propus președintelui *ANCOM* respingerea solicitării *Romtelecom* cu privire la dispunerea de măsuri provizorii.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

În susținerea cererii sale privind luarea de măsuri cu caracter provizoriu constând în obligarea *Vodafone* la menținerea accesului la rețeaua sa pentru furnizarea Serviciului, până la soluționarea litigiului pe fond prin decizie a președintelui *ANCOM*, reclamanta a precizat că prejudiciul pe care l-ar suferi în ipoteza întreruperii, de către pârâtă, a accesului la rețeaua sa pentru terminarea apelurilor originare la puncte mobile în rețeaua *Romtelecom*, este unul nu atât financiar, cât mai ales de imagine, având în vedere că *Romtelecom* și-a planificat lansarea comercială la nivel național a serviciului de telefonie mobilă pentru data de 6 aprilie 2009, anunțând acest lucru prin intermediul mass-media. Astfel, reclamanta a recunoscut că, într-adevăr, serviciul este în prezent funcțional din punct de vedere tehnic între rețelele celor două părți, prejudiciul său nefiind așadar unul actual, ci unul potențial, în cazul întreruperii furnizării serviciului. *Romtelecom* a menționat că temerea sa privind o eventuală întrerupere a accesului de către *Vodafone* este determinată de istoricul relației comerciale dintre cele două părți, care nu a fost lipsit de dificultăți și impasuri. În acest sens, *Romtelecom* a arătat că a mai existat, în trecut, în relația dintre părți, o situație în care pârâta a întrerupt accesul la rețeaua sa și, în consecință, dorește să evite un asemenea risc. Astfel, faptul că părțile nu au reușit până în prezent să încheie un act adițional la acordul de interconectare existent, care să reglementeze condițiile tehnice și comerciale de furnizare a serviciului de telefonie mobilă lansat de *Romtelecom* face posibilă, din punct de vedere legal, întreruperea furnizării serviciului, fără a exista obligația restabilirii serviciului sau a plății unor penalități pentru perioada de indisponibilitate.

De asemenea, în sprijinul solicitării sale, reclamanta a mai arătat că, în opinia sa, faptul că *Vodafone* nu este dispusă să încheie provizoriu un act adițional prin care să își ia angajamentul cu privire la menținerea accesului până la soluționarea pe fond a litigiului nu este de natură a-i înlătura suspiciunile, ci dimpotrivă.

În ceea ce privește caracterul provizoriu al acestei măsuri, *Romtelecom* îl justifică prin faptul că solicită această măsură până la soluționarea litigiului pe fond de către *ANCOM*, în speranța că părțile vor continua negocierile pe marginea proiectului de act adițional și vor reuși să convină asupra tuturor clauzelor. Reclamanta a mai arătat că, de altfel, la acest moment, aproape toate clauzele actului adițional au fost agreeate, dar faptul că *Vodafone* a transmis în mai multe rânduri modificări și completări prin care a impus condiții suplimentare a fost de natură a tergiversa nejustificat de mult semnarea acordului. Reclamanta a precizat că are un interes imediat și major în semnarea acordului, iar pârâta e conștientă de acest lucru, puterea de negociere a celor două părți fiind în mod evident inegală.

B. Susținerile pârâtei

Vodafone a apreciat că reclamanta nu a reușit să dovedească îndeplinirea condițiilor de fond pentru dispunerea de măsuri provizorii de către președintele *ANCOM*, cererea sa fiind prematură, cu atât mai mult cu cât nu și-a manifestat nicio clipă intenția de a întrerupe serviciul de acces *Romtelecom* la rețeaua sa. Mai mult, pârâta a precizat că nu se poate susține o rea-credință din partea sa, având în vedere că, deși părțile nu au reușit să agreeze toate clauzele acordului, serviciul este în prezent funcțional, testele de interoperabilitate fiind din punctul său de vedere finalizate. De asemenea, *Vodafone* a subliniat că, în opinia sa, reclamanta nu se află într-o situație excepțională, astfel cum prevede art. 26 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, din moment ce accesul la rețeaua sa este asigurat. Cât privește urgența, pârâta a precizat că atât jurisprudența, cât și doctrina susțin că aceasta trebuie să existe pe tot parcursul soluționării litigiului, or, în cazul de față, asigurările verbale ale pârâtei din cadrul ședinței ar trebui să fie o dovadă suficientă a buneii-credințe și a disponibilității sale de a menține accesul la rețea, mai ales în contextul în care negocierile dintre părți sunt într-un stadiu avansat, existând doar câteva aspecte de ordin juridic care mai trebuie agreeate. De asemenea, *Vodafone* a arătat că este dispusă să negocieze și să asigure în același timp implementarea acordului, deși, în mod tradițional, implementarea prevederilor unui acord are loc ulterior semnării acestuia. În concluzie, în opinia pârâtei temerea *Romtelecom* cu privire la o eventuală întrerupere a accesului la rețeaua *Vodafone* nu are nici un fundament real, neexistând vreun document, e-mail sau convorbire telefonică în care pârâta să fi afirmat acest lucru.

Cât privește natura măsurilor solicitate, *Vodafone* a arătat că, în prezent, cadrul de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice nu impune în sarcina sa obligația de a origina apeluri (și, implicit, de a achiziționa serviciile de terminare oferite de *Romtelecom*), astfel încât Autoritatea nu ar putea impune pe calea soluționării unui litigiu o astfel de obligație, cu atât mai puțin pe calea unei măsuri provizorii.

III. Opinia Comisiei

A. Competența

Potrivit dispozițiilor art. 3 lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, una dintre funcțiile *ANCOM* este cea de „*organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii*”, iar, potrivit dispozițiilor art. 36 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, „*Art. 36. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice în*

legătură cu obligațiile impuse acestora prin dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice ori ale regulamentelor comunitare din domeniul comunicațiilor electronice sau impuse de către ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții, partea interesată poate sesiza ANCOM în vederea soluționării litigiului sau poate introduce o cerere de chemare în judecată la instanța competentă. ANCOM soluționează litigiul în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.

[...]

(4) Decizia emisă de președintele ANCOM, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (7)."

Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că ANCOM are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice, persoanele interesate adresându-se ANCOM pentru soluționarea acestor litigii.

În cauza de față, în temeiul dispozițiilor art. 5 și 6 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, Romtelecom a solicitat obligarea Vodafone la încheierea unui act adițional la acordul de interconectare nr. 204/01/5931/15.08.2006 încheiat între părți, care să stabilească condițiile în care se realizează accesul la rețeaua Romtelecom pentru terminarea la puncte mobile a apelurilor originare în rețeaua Vodafone și terminarea în rețeaua Vodafone a apelurilor originare la puncte mobile în rețeaua Romtelecom, denumit de către reclamantă Serviciul. În motivarea cererii, reclamanta a invocat, în esență, încălcarea de către pârâtă a obligației de negociere prevăzute de dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 527/2002, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, în temeiul art. 26 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, ca măsuri cu caracter provizoriu, Romtelecom a solicitat obligarea pârâtei la menținerea accesului la rețeaua sa pentru furnizarea Serviciului (terminarea la puncte mobile în rețeaua Romtelecom a apelurilor originare în rețeaua fixă și mobilă a Vodafone și terminarea în rețeaua Vodafone a apelurilor originare la puncte mobile în rețeaua Romtelecom), până la soluționarea litigiului pe fond prin decizie a președintelui ANCOM.

Potrivit dispozițiilor art. 26 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, „În situații excepționale, când Comisia consideră că o parte poate suferi grave prejudicii până la soluționarea litigiului, președintele ANCOM, prin decizie, poate dispune măsuri cu caracter provizoriu pentru evitarea producerii prejudiciului sau limitarea întinderii acestuia”.

Având în vedere că argumentele aduse de reclamantă în sprijinul sesizării sale privesc încălcarea de către pârâtă a unor obligații prevăzute de legislația din domeniul

comunicațiilor electronice, rezultă că *ANCOM* este competentă să soluționeze sesizarea *Romtelecom*.

B. Măsurile cu caracter provizoriu

Din redactarea dispozițiilor art. 26 din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003 rezultă caracterul de excepție al măsurilor care pot fi luate de *ANCOM* în temeiul acestor dispoziții (*"În situații excepționale [...]"*). Cu alte cuvinte, măsurile provizorii pe care Autoritatea le poate lua până la soluționarea pe fond a litigiului se justifică doar în cazul în care reclamantul suferă prejudicii grave, care, în lipsa măsurilor cu caracter provizoriu, nu ar putea fi reparate în mod corespunzător în ipoteza unei soluționări favorabile pe fond a litigiului. Acest caracter de excepție al măsurilor cu caracter provizoriu se datorează și faptului că dispozițiile art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 stabilesc un termen scurt, de 4 luni, pentru soluționarea litigiilor de competența *ANCOM*, cu excepția situațiilor în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a unui litigiu.

Atât în cuprinsul sesizării, cât și în cadrul întâlnirii organizate la sediul *ANCOM* în vederea dezbaterii solicitării sale, reclamanta a arătat că prejudiciul său nu este unul actual sau iminent, ci unul potențial, care s-ar produce în eventualitatea întreruperii de către pârâtă a accesului la rețeaua sa, cu atât mai mult cu cât părțile nu au reușit să încheie un act adițional la acordul de interconectare existent care să prevadă condițiile de furnizare a serviciului de telefonie mobilă oferit de *Romtelecom*.

Comisia arată că urgența dispunerii unei măsuri ar trebui să fie apreciată în funcție de gravitatea unui prejudiciu suferit de către una dintre părți, actual sau iminent, prejudiciu ce nu s-ar putea repara în mod corespunzător în ipoteza unei soluționări favorabile pe fond a litigiului. În ceea ce privește gravitatea prejudiciului, aceasta poate să rezulte fie de iminența unui prejudiciu a cărui existență și întindere trebuie să fie demonstrate de către părți, fie din necesitatea păstrării unui drept care s-ar păgubi prin întârziere.

Astfel cum se arată în literatura de specialitate în materia dreptului procesual civil, *„există urgență ori de câte ori păstrarea unui drept sau prevenirea unei pagube iminente nu s-ar putea realiza în mod adecvat pe calea unei acțiuni de drept comun.”*²

Or, în cazul de față, în ceea ce privește ipoteza păstrării unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, nu se poate susține că dreptul reclamantei – corelativ obligației *Vodafone* de a asigura serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețeaua sa de telefonie, stabilite în sarcina acesteia de prevederile Deciziei nr. 123/2003 privind interconectarea cu rețeaua publică de telefonie mobilă operată de societatea comercială „*Mobifon*” – S.A. în vederea terminării apelurilor, respectiv Deciziei nr. 651/2008 privind desemnarea S.C. *Vodafone Romania S.A.* ca furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe în propria rețea publică de telefonie și impunerea de obligații în sarcina acestuia – ar

² I. Leș, „Tratat de drept procesual civil”, Ed. C.H. Beck, București 2008, ediția 4, p. 827

putea fi prejudiciat prin întârziere, și anume până la soluționarea pe fond a litigiului, atâta timp cât, în prezent, chiar și în lipsa unui act adițional între părți, *Vodafone* furnizează reclamantei aceste servicii.

În ceea ce privește necesitatea prevenirii unei pagube iminente, din susținerile *Romtelecom* este evident că nu se poate pune problema unei iminențe a prejudiciului, deoarece, pe de o parte, nu a putut face dovada unei afirmații a pârâtei care să se refere la o eventuală întrerupere a furnizării serviciilor, iar, pe de altă parte, *Vodafone* a oferit asigurări verbale în fața Autorității cu privire la menținerea în stare funcțională a legăturii de interconectare până la soluționarea pe fond a litigiului. Astfel, din informațiile puse la dispoziția Comisiei nu rezultă un prejudiciu iminent ce ar putea fi suferit de reclamantă, iar gravitatea unui prejudiciu potențial, care să facă necesară impunerea unei obligații de a nu face în sarcina pârâtei, nu a putut fi argumentată în mod corespunzător de *Romtelecom*.

**FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE
AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN
COMUNICAȚII DECIDE:**

Respinge ca neîntemeiată solicitarea *Romtelecom* privind dispunerea de măsuri cu caracter provizoriu în cadrul litigiului cu *Vodafone* constând în obligarea pârâtei la menținerea accesului la rețeaua sa pentru furnizarea serviciului de terminare la puncte mobile în rețeaua *Romtelecom* a apelurilor originate în rețeaua fixă și mobilă a *Vodafone* și terminarea în rețeaua *Vodafone* a apelurilor originate la puncte mobile în rețeaua *Romtelecom*.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

**PREȘEDINTE,
Marius Cătălin MARINESCU**

București, 3 aprilie 2009
Nr. 198